

den Modstand, som nu gøres mod Motorkøretøjet, den Angst, det vækker paa Landevejene og lign., vakte Cyklerne for adskillige Aar tilbage. Nu er der dog ingen, der kunde tænke sig, at man paa nogen Maade skulde lægge Hindringer i Vejen for fri Cyklekørsel og endnu mindre tænke sig at belægge den med en saa stor Skat — skønt ogsaa det Spørgsmaal har været rejst —, at man vilde hindre, at Cyklen blev det udbredte Færdselsmiddel, som den for Øjeblikket er blevet. Der er ogsaa i dette Lovforslag en Smule Angst endnu, som det kunde være ønskeligt at overvinde, overfor dette nye Færdselsmiddel, som i en vis Forstand forlænger Livet, idet det gør Tiden mere anvendelig. Jo hurtigere man kommer frem, des mere Tid har man til sin Raadighed. Automobile er noget af det, der samtidig med, at det ganske sikkert har gjort Livet noget mere anstrengende for Menneskene, ogsaa har tilladt, at man faar mere ud af Livet.

Saadanne almindelige Betragtninger skal jeg nu ikke komme ind paa. Dette Lovforslag blev fremsat af den højtærede Justitsminister paa den mindst overskuelige Maade, som det var tænkeligt at fremsætte et Lovforslag paa. Det er et Lovforslag paa omtrent 9 store Sider, og det fremsættes som Ændringsforslag til den nugældende Lov, som ikke er meget større end selve Ændringsforslagene. Det, som havde været rigtigt, naar den højtærede Justitsminister vilde forelægge et saadant Lovforslag, var at forelægge en helt ny Automobillov, saa at man kunde se, hvad det drejer sig om. Nu skal man foretage en Art tekstkritisk Undersøgelse, skal lægge den gamle Lov ved Siden af dette nye Lovforslag og Paragraf for Paragraf sammenligne, hvorledes de kommer til at forme sig til hinanden. Endelig maa man ogsaa sammenstille Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Folketinget igen, med den højtærede Justitsministers Lovforslag og atter med den gamle Lov for at sætte sig ind i det. Jeg maa tilstaa, at en saa nøjagtig tekstkritisk Undersøgelse, som jeg maaske burde have foretaget, har jeg ikke kunnet gøre i den korte Tid, der har været mig levnet til det. Desuden er man jo ret meget optaget i det høje Landsting og i Rigsdagen i det hele i disse Dage. Lovforslaget synes at skulle — jeg tør vel nok sige — jages igennem i det høje Landsting og Rigsdagen paa, lad os sige, nogle faa Dage, to Dage, man kan have Lov til at sige, paa nogle Timer. Aarsagen dertil er mig ikke klar, jeg ser nok,

at det meget ofte fremhæves nu, og det meddeles mange Steder, at det er den høje Regerings Mening, at Rigsdagssamlingen skal slutte paa Lørdag, og i den Anledning foranstaltes der en Art Heksekans i Rigsdagen med Lovforslag og Behandlinger, saaledes at de færreste Medlemmer kan vide ganske bestemt, hvad det er, de stemmer om, eller hvad der er til Behandling. Naar der er en 15—20 Forslag paa Dagsordenen, er det ikke ganske sikkert, enhver kan sætte sig ind i, hvad det drejer sig om. Dette har vi altsaa maattet sætte os ud over, men paa den anden Side kan det vel ikke være saaledes, at den høje Regering vil forlange, at Lovforslag, der kræver en omhyggelig Behandling, skal jaskes igennem, ogsaa igennem dette Ting, som jo netop skulde være, hvad man altid maa minde om, det i høj Grad prøvende og undersøgende Ting. Efter at have hørt de treærede foregaaende Talere er det mig ogsaa meget vanskeligt at begribe, hvorledes dette skulde gaa til, thi selv de to første Talere, der anbefalede, at man skulde gaa meget hurtigt til Gennemførelsen af dette Lovforslag, havde dog ogsaa Indvendinger mod Lovforslaget, ønskede at stille Ændringsforslag og gennemføre saadanne, og den sidste ærede Taler, der i et meget grundigt, egentlig meget sagkyndigt, Foredrag beskæftigede sig med Lovforslaget, havde en Række Indvendinger derimod at gøre og vilde oven i Købet forsøge at opstille eller gennemføre nye Regler for selve Skatten, et Spørgsmaal, som er af den allerstørste Vigtighed. I meget af, hvad han sagde, kunde jeg i høj Grad sympatisere med ham, jeg skal om et Øjeblik komme ind derpaa. Men jeg kan altsaa dog ikke tro, at samtidig med at man fra alle Partiers Side ønsker at gennemføre endog ret gennemgribende Ændringer i dette, man da skulde tro, at man kunde gøre det paa det Par Dage, der er tilbage, hvor ens Tid overhovedet er meget optaget, og hvor det oven i Købet maa forudses, at Lovforslaget skal tilbage til Folketinget for der at underkastes en ny Behandling, for det kan man anse for givet, at saaledes som Forslaget foreligger i dette Øjeblik, vil det ikke blive gennemført her i Landstinget, end ikke af det Flertal, som Justitsministeren raader over. Forslaget vil blive ændret, blive ændret, forekommer det mig, paa ret væsentlige Punkter, og skal altsaa tilbage til Folketinget.

Den højtærede Minister forelagde For-